

освітньому процесі, проводити аналіз та оцінювання інформаційних ресурсів щодо доречності їх застосування у майбутній професійній діяльності.

Список використаних джерел

1. Биков В., Лещенко М. Цифрова гуманістична педагогіка відкритої освіти. Теорія і практика управління соціальними системами. 2016. № 4. С. 115–130. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tipuss_2016_4_13 (дата звернення 02.04.2021).
2. Vuorikari R., Punie Y., Carretero Gomez S., Van den Brande G. (2016). DigComp 2.0: The Digital Competence Framework for Citizens. Update Phase 1: The Conceptual Reference Model. Luxembourg Publication Office of the European Union. EUR 27948 EN. DOI:10.2791/11517/- 44 p.
3. Krumsvik R. Situated learning and digital competence. Education and Information Technology. URL: <http://www.icicte.org/Proceedings2013/Papers%202013/05-1-Krumsvik.pdf> (дата звернення 26.03.2021).
4. Генсерук Г. Р., Мартинюк С. В. Розвиток цифрової компетентності майбутніх учителів в умовах цифрового освітнього середовища закладу вищої освіти. Інноваційна педагогіка. Одеса, 2019. Вип. 19, т. 2. С. 158–162.
5. Федчишин О. М. Діяльність вчителя на уроках фізики з використанням інформаційних технологій та засобів навчання. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи : тези доп. міжн. наук.-практ. Інтернет-конф. (м. Тернопіль, 9–10 листопада, 2017). 2017. С. 244–248.

ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ СУПРОВОДУ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Студенець Олена Анатоліївна

кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри теорії та методики початкової та дошкільної освіти
Хмельницький інститут післядипломної педагогічної освіти
elena_prekrasnaya75@ukr.net

Однією з характерних рис сучасної освіти є процес інтеграції педагогічної науки і практики із сучасними інформаційними технологіями. Їхня взаємодія і взаємопроникнення не тільки спричинили якісні зміни освітнього простору, але і призвели до появи великої розмаїтості нових навчальних технологій [1]. Головні аспекти цього процесу інтеграції:

Інтернет як глобальна інформаційна база;

Інтернет як середовище наукового обміну і засіб для передачі знань і досвіду

Інтернет як простір практичної реалізації наявного досвіду і знань.

Які основні переваги використання сучасних комп'ютерних технологій у навчальному і науковому процесах? Це насамперед:

Велика швидкість інформаційного обміну;

Можливість ясного спілкування великої кількості людей, що знаходяться в різних частинах Світу;

Розмаїтість форм взаємодії;

Не лімітоване за часом використання інформаційних і навчальних ресурсів.

Комп'ютер реально стає незамінним помічником педагога та учня в опануванні інформаційними потоками, допомагає моделювати та ілюструвати

процеси, явища, об'єкти та події. Учні випереджають багатьох освітян в використанні комп'ютерів і телекомунікаційних технологій.

Освіта змінює свої пріоритети в період надшвидкого розвитку ІКТ і все ж уміння працювати з інформацією стає одним із необхідних і важливих компонентів сьогодення. Саме тому важливою стає здатність освітян змінюватися, активно діяти, швидко приймати рішення, самовдосконалюватися, саморозвиватися впродовж усього життя [2].

Фактори, що сприяють більш активному і ефективному використанню нових інформаційних технологій (НІТ):

- великі дидактичні можливості комп'ютера;
- наявність різноманітних програмних продуктів для школи;
- введення в навчальні плани багатьох шкіл пропедевтичного курсу інформатики;
- реалізація програм, які стимулюють формування інформаційної культури школярів і учителів [3].

Причиною можна вважати недостатній рівень фінансування загальноосвітньої школи, нестача на ринку пропозиції педагогічних програмних засобів (ППЗ), які б відповідали дидактичним вимогам, відсутність методичних розробок з використання комп'ютера в цілому.

Основними є вирішення наступних завдань:

- обґрунтування доцільності і місця застосування комп'ютера в системі інших засобів навчання;
- проектування технології процесу підготовки до навчання з використанням комп'ютера;
- проектування технології власне процесу навчання з використанням комп'ютера;
- обґрунтування ролі вчителя на етапі підготовки до навчання з використанням комп'ютера та в організації самих комп'ютерних уроків;
- обґрунтування ролі різноманітних видів програмних засобів навчального призначення в навчально-виховному процесі школи.

Використання комп'ютера як засобу навчання в навчально-виховному процесі тягне за собою зміну і інших елементів педагогічної технології (процесу навчання, організації навчання, засобів навчання).[4] Це припускає вирішення деяких проблем:

1. Загальнодидактичні:

- визначення ролі (місця) комп'ютера в методичній (дидактичній, педагогічній) системі серед інших використовуваних засобів навчання;
- визначення умов, в яких може бути здійснений педагогічний процес з використанням комп'ютера.

2. Професійна проблема: забезпечення достатнього для підготовки проведення комп'ютерних уроків рівня інформаційної компетентності вчителів. Достатній рівень компетентності вчителя дозволяє йому вирішити необхідні організаційно-методичні проблеми.

3. Організаційно-методичні проблеми:

- врахування специфіки змісту навчального предмета;
- врахування особливостей методичної системи, яка використовується при вивченні предмету (конкретного розділу, теми, етапу);
- обґрунтування доцільності використання комп'ютера;
- обґрунтування дидактичних і технічних вимог до ППЗ;
- виявлення, експертиза та відбір ППЗ;
- проектування ППЗ, систем комп'ютерних завдань (СКЗ) чи електронного дидактичного матеріалу (ЕДМ);
- визначення розробника ППЗ, СКЗ чи ЕДМ чи самостійна розробка;
- впровадження програмного продукту в технологію навчання предметів.

4. Інформаційні проблеми:

- визначення науково обґрунтованих психолого-педагогічних і методичних вимог до ППЗ, які необхідні для їх ефективного використання в навчанні;
- формування системи таких завдань з кожного навчального предмету з урахуванням різноманітних навчальних програм навчання;
- забезпечення доступності ППЗ для вчителів (наявність єдиної бази даних ППЗ);
- розробка ППЗ.

Усі проблеми конкретизуються в поетапному процесі, який наочно можна уявити у вигляді схеми алгоритму, який описує технологію підготовки вчителя до проведення уроків з використанням комп'ютера. Глобальне їх вирішення потребує спеціальних досліджень із залученням спеціалістів з різних галузей: методистів, спеціалістів у галузі інформаційних технологій, програмістів, вчителів, дизайнерів, організаторів і інших [5].

При дистанційній же взаємодії вона набуває особливого значення, тому що цей вид взаємодії має свої специфічні особливості, що утруднюють процес встановлення логічного контакту:

Неможливість використання більшої частини невербальних засобів комунікації і як наслідок, збідніння емоційного компонента спілкування.

Дефіцит інформації про партнера по взаємодії, що несе за собою перекручування процесу соціальної перцепції і найчастіше це призводить до перекручування змісту інформації, що надходить.

Підміна живої, мінливої ситуації спілкування набором стандартних реакцій машинного інтерфейсу. У цьому зв'язку, пропонується навіть розглядати особливості інтерфейсу як особливий вид дискурсивної практики.

Розходження цілого ряду факторів мікро соціуму і мікро середовища, починаючи від територіальної локалізації, а отже і місцевих традицій, специфічних систем, норм і цінностей, і закінчуючи часом доби і погодою за вікном.

Таким чином, кінцевою метою освітньої програми стане реалізація Інтернет – орієнтовної системи педагогічного супроводу і консультацій для людей, що навчаються дистанційно, а в перспективі – для широкого кола користувачів комп'ютерної мережі.

Список використаних джерел:

1. Дементієвська Н.П., Морзе Н.В. Як можна комп'ютерні технології використати для розвитку учнів та вчителів // Актуальні проблеми психології: Психологічна теорія і технологія навчання / За ред. С.Д.Максименка, М.Л.Смульсон. – К.: Міленіум, 2005. -Т. 8, вип. 1. – 238 с.
2. Дементієвська Н. П. , Морзе Н. В. Комп'ютерні технології для розвитку учнів та вчителів // Інформаційні технології і засоби навчання: Зб. наук. праць / За ред. В.Ю. Бикова, Ю.О. Жука / Інститут засобів навчання АПН України. –К.: Атіка, 2005. – 272 с.
3. Дементієвська Н. Вчимося самі, вчимо інших // Вісник програм шкільних обмінів, №21, 2004, С.5-8с.
4. Концепція загальної середньої освіти (12 річна школа). Постанова Колегії МОН України та Президії АПН України №12/5-2 від 22.11.2001.
5. Подмазін С. І. Філософські основи особистісно зорієнтованої освіти. // Завуч. - № 20-21. 2005, С. 21-23.

ТЕСТУВАННЯ ЯК НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА СИСТЕМИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Хохлова Лариса Григорівна

кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри математики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
larysa_khokhlova@ukr.net

Хома Надія Григорівна

кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри економічної кібернетики та інформатики,
Західноукраїнський національний університет,
nadiiakhoma@gmail.com

Виклики сьогодення все частіше змушують звертатися у вищих навчальних закладах до дистанційної форми навчання [2]. Дистанційна форма навчання передбачає в основному самостійну роботу студентів. При вивченні таких дисциплін як «Вища математика», «Математичний аналіз» студенти зазнають особливо великих труднощів. Завдання викладача, який створює контент для дистанційного навчання, по можливості полегшити процес отримання знань і зробити його результативним і ефективним. Для цього необхідна розробка і удосконалення спеціальних навчальних матеріалів для дистанційного навчання студентів. Одним з таких видів навчальних матеріалів є тести.

Як відомо, виділяють наступні види систем завдань в тестовій формі: ланцюгові, тематичні, текстові, ситуаційні. В ланцюгових завданнях правильну відповідь на наступне завдання можна дати тільки в тому випадку, коли була дана правильна відповідь на попереднє завдання. Якщо студент, який відповідає на запитання тесту, не відповідає правильно на попереднє завдання, то він не справиться і з наступними завданнями (якщо ланцюжок запитань містить декілька завдань). Основна причина цього – змістова залежність відповідей. В якості прикладу ланцюгового завдання можна навести завдання, яке складається з двох частин [1].

Завдання 1. З круглої колоди з діаметром d вирізали балку з прямокутним поперечним перерізом, довжина якої рівна a і ширина b . Міцність вирізаної